

HIT ÉS SZABADSÁG

Én így gondolom:

„Ki rá nem talál, az fogoly.” 46. Beszélgetés.

Ki rátalál, az szabad. Csak a Jézusba vetett HIT a Szabadság felé vezető út feltétlen feltétele. Miért?

„és amikor Ő eljön, meggyőzi majd a világot a bűnről, az igazságosságról és az ítéletről. A bűnről: hogy nem hisznek bennem,” János16.8-9.

A mindenkori hit, élő, alakuló erő, akárcsak a forrása, aki maga az ember. Annak ad hitet, aminek akar, amit célnak lát, amit igaznak tart. Újra és újra. Nem csak abban lehet hinni, ami hihető, hanem a hihetetlenben is. A földi ember számára a hihetőben való hit, földi értelemmel is megfogható, igazolható, biztonságot adó.

Mint mindennek a hitnek, mint élő, alakuló erőnek is van következménye. „Van egy mondás, amit megeszel, azzá leszel.” Amiben, akiben hisz az ember, szellemileg azzal táplálkozik. Amivel, akivel táplálkozik, az megerősíti őt és az ember újabb erőt ad hite céljának.

A Valóságot Tanító Jézusba vetett HITTEL nem tud mit kezdeni az emberi értelem. Ahol a Valóságot Tanító Jézusba vetett hit elindul, ott az emberi értelem zihálva megáll. Ez a megállás a földi ember számára a végállomás, az égi gyermek számára pedig a Szabadság kapuja, aminek a zárját a Jézus által kért és tanított, az égi gyermek által felvállalt gondolkodás-átalakítás kulcsa nyitja.

Ez a Szabadság, az a Szabadság, amelyben az ember nem kiszolgáltatja önmagát embertársaival, hanem odaadóan Szolgál. Úgy, mint ahogy a Mennyei Atya szolgálja a mindenséget, és a mindenség szolgálja egymást és a Mennyei Atyát, Egységben. Tehát, a Szabadság, az adás aktív lelkülete, amelyben már itt a Földön is, mindennap adnom kell magam Jézusnak, hogy Érte, Vele és Átala szolgáljak. A kell, alatt nem kényszert értek, hanem a földi életen át tartó, boldogító mindennapi odaadottságot Neki, a Szabadság mámorának örömeiben.

Igen; a leírhatatlan, a minden várakozást felülmúló Szabadság mámorának öröme, a Vele és Általa szolgálók levegője, kenyere és itala, ami egyre jobban átjárja az égi gyermeket már itt a Földön is. Igaz, nem olyan intenzitással, mint a fizikai test nélküli Életben, de éppen elég erővel ahhoz, hogy a benső bizonyossággal töltse be az égi gyermek szívét, aki a Valóságot Tanító Jézusba vetett hitének folyamatos erősítésén, mélyítésén munkálkodik.

A hihető világ minden nap megkérdézi a Föld valamennyi emberét arról, hogy kiben, vagy miben hisz. Teszi ezt kíméletlenül, és kitartóan.

Ha az ember e kérdésre adott válasza a hihetőben való hit, akkor szenvedés az élete.

A hihető világ minden nap a tanítványt is megkérdézi, próbára teszi. De aki az Égbe, a Valóságot Tanító Jézusba, a Mennyek Országába veti hitének magvát, az Örök Hihetetlenbe az Egyetlen Hihetőbe, az már itt a Földön megtapasztalja, és hordozza Szabadság Mámorának Örömet, a Gondtalan Mosolyt, az Égi Derűt, mert nyitott az Út és Ő mosolyog.

CSODA! CSODA! CSODA!

Petróczi István